

Tom Jørgensen skrev i 2014 om en udstilling af **Pia Fønnesbech**:

Livsglæde på marokkansk

Pia Fønnesbechs nye serie af malerier i Galleri North er inspireret af rejser til Marrakesh

Pia Fønnesbech har som kunstner altid været en direkte arvtager af Henri Matisse. Selvom hun maler noget så nordisk som Dalar-hestene, er der gennemført fransk esprit over dem. En varm glødende kolorit, komplementærfarver sat overfor hinanden i et farvesymfonisk spil og en sanselig glæde over den mindste kop, den mest uanselige æske og den mest ydmyge blomstervase er det, der kendetegner hendes kunst. Hendes optagethed af ornamentik og bølgende arabeskeagtige mønstre in mente, er det ikke overraskende, at hun som Paul Klee passer som fod i hose til Nordafrika. Det brændende lys, markedspladserne, de farvestrålende klæder og duften af eksotiske krydderier "er" simpelthen Pia Fønnesbech.

Koloristisk glød

Det føles derfor som noget helt naturligt, ja, nærmest som at trække vejret, at gentagne rejser til Marrakesh har sat sine tydelige spor hos hende. Som om hun har boet hele sit liv i den sagnomspundne marokkanske by. Som udstillingen i Galleri North viser, har Pia Fønnesbech skruet endnu mere op for den koloristiske glød. Farverne er fløjlsagtige og ypperlige og bringer minder om Matisses såkaldte "Nice-periode". Hvert eneste objekt dirrer på fladen. Dramatiske lys/skygge kontraster præger den bazarlignende stemning, hvor vaser, krukker, æsker, blomster og frugter sættes op på en baggrund af dekorative mønstre fra den arabiske arkitektur og det abstrakte islamiske kunsthåndværk. Mønstre, som bliver en lige så vigtig del af kompositionen som objekterne.

Sensuelle malerier

Stemningen er sanselig og præget af en oprigtig glæde ved livet. Af denne livsglæde kan være skrøbelig, ser man af dyrekraniet, der pryder alle udstillingens malerier. Som en advarsel om, at døden lurder lige om hjørnet. For os alle og når som helst. Døden føles imidlertid ikke som et uønsket fremmedelement i Pia Fønnesbechs billedverden. Snarere som den uundgåelige anerkendelse af, at sådan er det jo. Et element af fatalisme? Ja, måske. Men endnu mere og endnu vigtigere som en accept af, at døden er en naturlig og integreret del af livet. Nyd det, mens du har det, livet, synes moralen at være. Døden til trods er der få kunstnere i Danmark, hvis malerier er så sanselige, livsbekræftende og sensuelle som Pia Fønnesbechs. De bugner af overskud og ren og skær maleglæde. Man bliver i godt humør af at se på dem. Hverken mere eller mindre.